

**UCHWAŁA NR L/409/2010
RADY GMINY BARANÓW**

z dnia 30 września 2010 r.

w sprawie zatwierdzenia zmian.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z 10 ust. 2 pkt 2 lit. "b" rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania "odnowa i rozwój wsi" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013 (Dz.U. z 2008r. Nr 38, poz. 220 ze zm.), - Rada Gminy uchwała, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się zmiany:

- a) w "Planie odnowy miejscowości Baranów na lata 2009 - 2016",
 - b) w "Planie odnowy miejscowości Koziół na lata 2010 - 2017".
- stanowiących załączniki Nr 1 i Nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwały Zebrań Wiejskich Sołectw Baranów i Koziół w sprawie:

- a) wprowadzenia zmian w Planie odnowy miejscowości Baranów,
 - b) wprowadzenia zmian w Planie odnowy miejscowości Koziół
- stanowią załączniki Nr 3 i Nr 4 do niniejszej uchwały.

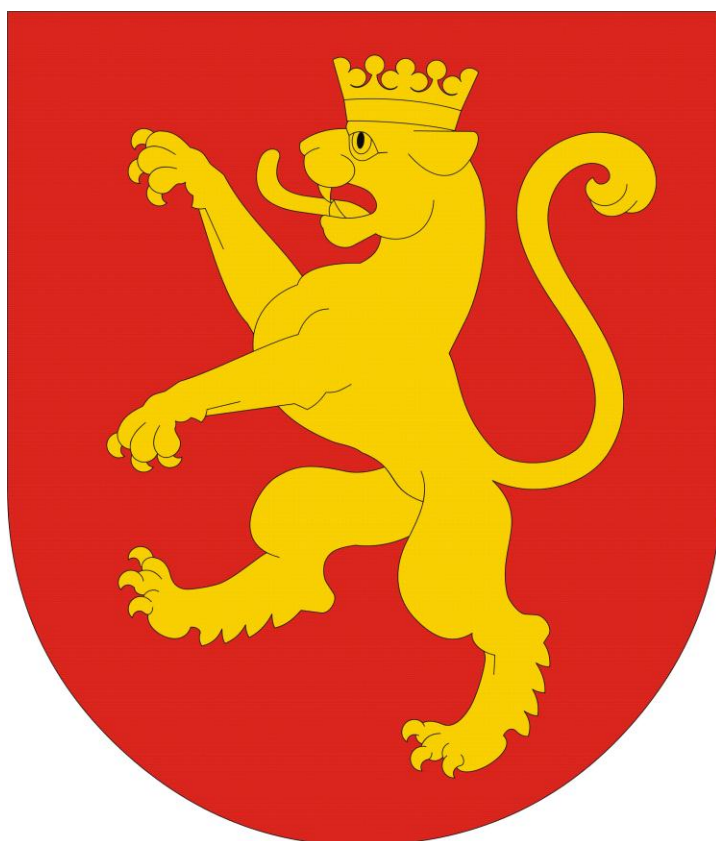
§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Baranów.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI BARANÓW NA LATA 2009-2016

Baranów, wrzesień 2010

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
1. Charakterystyka miejscowości Baranów	4
1.1 Informacje ogólne	4
1.2 Historia miejscowości	5
1.3 Struktura przestrzenna miejscowości	7
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości	8
2.1 Zasoby przyrodnicze	8
2.2 Dziedzictwo kulturowe.....	10
2.3 Obiekty i tereny	12
2.4 Infrastruktura społeczna	12
2.5 Infrastruktura techniczna	14
2.6 Gospodarka i rolnictwo	14
2.7 Kapitał społeczny i ludzki	15
2.8 Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości..	16
3. Ocena słabych i mocnych stron miejscowości	17
3.1 Analiza SWOT	17
3.2 Wizja rozwoju miejscowości	19
4. Opis planowanych zada inwestycyjnych i przedsięwzięć	20

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

WSTĘP

Podstawą rozwoju miejscowości Baranów jest dokument pn. „Plan Odnowy Miejscowości Baranów”, który określa kierunki rozwoju miejscowości wraz z zadaniami inwestycyjnymi na lata 2009 - 2016. Dokument ten poddany ocenie mieszkańców, a następnie uchwalony przez Zebranie Wiejskie zawiera również wariant rozwoju.

Prace nad Planem odbywały się na przełomie stycznia i lutego 2009 r. i obejmowały następujące etapy:

- Zebranie niezbędnych danych i informacji pozwalających na przeprowadzenie charakterystyki miejscowości i inwentaryzacji zasobów własnych
- Przeprowadzenie konsultacji społecznych w celu określenia wizji miejscowości i planowanych zadań inwestycyjnych oraz powołanie Grupy Odnowy Miejscowości
- Przyjęcie Planu Odnowy Miejscowości przez zebranie wiejskie oraz zatwierdzenie Planu przez Radę Gminy

Plan Odnowy Miejscowości jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego. Obowiązek opracowania planu wynika z wielu istniejących programów służących wspieraniu obszarów wiejskich i społeczności wiejskiej takich jak Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2009-2015 i Regionalne Programy Operacyjne oparte na środkach Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji mających poprawić komfort życia lokalnym społecznościom.

Założenia „Planu Odnowy Miejscowości Baranów” są spójne z Narodową Strategią Spójności, Strategią Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa na lata 2009-2015, ze Strategią Rozwoju Województwa Lubelskiego, założeniami Strategii Rozwoju Lokalnego Gminy Baranów na lata 2009 - 2015. Cele i działania zaproponowane w omawianym opracowaniu nawiązują do dokumentów strategicznych wyższego rzędu.

W dalszej części opracowania przedstawiono charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów własnych, analizę SWOT oraz opis planowanych zadań inwestycyjnych dla miejscowości Baranów.

1. Charakterystyka miejscowości Baranów

1.1 Informacje ogólne

Miejscowość Baranów położona jest w północno-zachodniej części województwa lubelskiego, w powiecie puławskim, w gminie Baranów. Miejscowość leży w bezpośrednim sąsiedztwie gmin: Abramów, Jeziorzany, Michów, Żyrzyn, Ułęż.

Baranów jest usytuowany w odległości 11 km od drogi krajowej nr 17 Warszawa- Lublin- Zamość oraz przy drogach powiatowych nr: 1434L, 1516L, 2515L, 2500L.

Powierzchnia Baranowa wynosi 28 km², co stanowi 32 % całkowitej powierzchni gminy. Miejscowość zamieszkuje 1690 osób, co stanowi 39 % ludności gminy. W Baranowie mieści się siedziba władz gminy. Miejscowość jest położona w odległości 20 km od Puław (siedziba władz powiatu) i 65 km od Lublina (siedziba władz województwa).

Mapa 1. Układ przestrzenny gminy

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

1.2 Historia miejscowości

Historia Baranowa rozpoczyna się w 1544 r., jednakże wcześniej istniała tu wieś o nazwie Laskowice. Po raz pierwszy jest ona wymieniona w akcie erygowania parafii w Drażgowie w 1334 roku. 18 marca 1544 roku na Sejmie Piotrkowskim król Zygmunt August zezwolił Piotrowi Firlejowi – synowi Mikołaja – na założenie miasta Baranowa. Miasto otrzymało prawa magdeburskie. Ustanowiono władze municypalne z wójtem, burmistrzem i radą, w skład której wchodził rajcy. Siedzibą władz miasta był ratusz.

Głównymi zajęciami mieszczan było rzemiosło, handel i rolnictwo. Uprawiano zapewne większość rzemiosł tradycyjnych. Akta XVI – wieczne wskazują na rozwinięcie się tu charakterystycznego dla Baranowa garncarstwa. Ponadto już w 1546 roku istniał tu browar. Podstawowym atrybutem miejscowości Baranów były targi i jarmarki: targ tygodniowy w poniedziałek i trzy jarmarki : 23 kwietnia, 21 września i 30 listopada.

Kościół parafialny w Baranowie pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny i Świętego Jana Chrzciciela ufundował i odpowiednio uposażył Piotr Firlej w 1549 roku. Poświęcenia dokonał biskup krakowski Samuel Maciejowski 8 stycznia 1550 roku. Po śmierci Piotra Firleja, Baranów przeszedł na własność jego syna – Mikołaja. W tej sytuacji parafia w Baranowie została zmieniona na gminę różnowierczą , Kościół zmieniono na zbór, parafię na gminę innowierczą. Stało się to ok. 1553 roku. Pierwszym kaznodzieją przy zborze został ksiądz Adam – dotychczasowy pleban. Sytuacja zmieniła się w 1595 roku, kiedy Baranów był już własnością Ponętowskich. Nowy dziedzic dóbr Baranowskich – w tym miasta – wynagrodził kościołowi poniesione straty i szkody, hojnie go uposażając.

W 1563 roku powołano do życia pierwszą i jedyną instytucję oświatową – szkołkę parafialną. W XXVII wieku zaczęły dochodzić zmiany w układzie zawodowym mieszkańców Baranowa. Do zmian przyczynił się napływ ludności żydowskiej. Stali się oni drugą pod względem liczebności grupą narodowościową, posiadali nieruchomości. W tym czasie musiały tu powstać synagoga i kirkut. Nieco później została założona szkoła żydowska. Na początku XIX wieku ludność żydowska stanowiła dominującą liczebnie grupę mieszkańców.

Tragicznym wydarzeniem dla Baranowa był pożar z 1695 roku, który strawił część domów mieszkalnych w rynku oraz ogromną część mieszczkańskich i dworskich zabudowań gospodarczych. Ówczesny właściciel – Chomętowski, rozpoczął staranie o nowy przywilej – dodatkowe jarmarki. W 1699 r. roku król August II udzielił przywileju na dwa jarmarki: na święto Marii Magdaleny i św. Agnieszki. Dodatkowo, Chomętowski udzielił przywileju na utworzenie cechu tkaczy. Pomimo

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

środków zaradczych, miasto i parafia należały do uboższych na Lubelszczyźnie.

W ciągu XVII wieku zauważa się spadek liczby duchowieństwa parafialnego. Sytuacja ta ulega poprawie w XVIII wieku, gdy przy kościele ufundowano plebanię. Uposażył ją Stanisław Chomętowski. Od początku założenia parafii baranowskiej istniał kościół drewniany. W 1779 roku biskup Lenczewski dokonał konserwacji nowego kościoła murowanego. Został on wybudowany dzięki inicjatywie i prywatnym funduszom ówczesnego proboszcza baranowskiego, księdza Tomasza Okuńskiego.

W 1861 roku miasto zajmowało 61 włók i 8 mórg gruntu. W Baranowie nadal głównym rodzajem zajęć mieszczan pozostało rolnictwo oraz rzemiosło i handel. Uprawą roli zajmowało się ok. połowa społeczeństwa. Poza rolnictwem ludność w Baranowie trudniła się rzemiosłem. Uprawiano większość rzemiosł tradycyjnych, ale najbardziej typowym, posiadającym odległe tradycje, było garncarstwo. W 1860 roku w mieście było 24 garncarzy, a w 1865 roku – 30.

Charakter Baranowa jako ośrodka handlowego był podkreślany przez organizację sześciu jarmarków i poniedziałkowych targów. Handel pozostawał głównie w rękach ludności żydowskiej. Źródła archiwalne informują o dalszym funkcjonowaniu w Baranowie szkoły parafialnej, a od 1847 roku – elementarnej. Na jej utrzymanie złożyło się tzw. "Towarzystwo". Ponadto w mieście funkcjonowała służba zdrowia, „instytut” głuchoniemych oraz szpital. Instytucje te utrzymywane były z opłat kasy miejskiej. Wśród ważniejszych zakładów o charakterze przemysłowym, działających w Baranowie, należy wymienić gorzelnie, olejarnię, cegielnię, browar oraz młyn wodny na Wieprzu.

W latach pięćdziesiątych XIX wieku miało miejsce wywłaszczenie dóbr baranowskich. Po przeprowadzeniu wywłaszczenia, mieszczenie ponownie zażądali rozpatrzenia ich sprawy. W 1870 roku Baranów zmieniono na osadę miejską. Znaczenie Baranowa w szerszej skali było prawie żadne, ale odgrywał nadal rolę jako lokalny ośrodek rzemieślniczo-handlowy, obsługujący okoliczne wsie. Nadal stanowił centrum życia kulturalnego, religijnego i administracyjnego. Od 1883 roku dobra przestają stanowić całość. Iwan Kanty Piotrowski odsprzedaje drobne części głównie obywatelom żydowskim. Dobra, sukcesywnie rozdrabniane w następnych latach, zostały w 1938 roku rozparcelowane wśród 16 nabywców działek.

Pod koniec XIX i na początku XX wieku zaznaczył się w Baranowie stały wzrost liczby ludności. Nadal odbywały się targi i jarmarki. Sytuacja gospodarcza nie uległa zmianie – osada należała do najuboższych w powiecie. W mieście prosperowały od początku XIX wieku drobne zakłady przemysłowe: browar, gorzelnia, cegielnia, tartak parowy. Istniejące w Baranowie i okolicznych wsiach karczmy były w większości własnością ludności żydowskiej.

Śledząc dzieje Baranowa, zauważa się stosunkowo częste niszczenie osady przez pożary.

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

W 1899 roku spłonęło „pół osady” prawdopodobnie w okolicach rynku. Następny pożar miał miejsce rok później, spłonęła w nim szkoła. Kolejny pożar miał miejsce w 1926 roku, ogień strawił dużą liczbę budynków przy ulicy Opłotki. Kolejny – przed rokiem 1930 zniszczył część ulicy Puławskiej.

Przed II wojną światową ludność żydowska stanowiła dominującą liczbowo grupę mieszkańców. Nadal istniała bożnica i kirkut. Podczas II wojny ludność żydowska została wysiedlona z osady. Po wojnie układ zawodowy mieszkańców Baranowa uległ zmianie. W znacznie mniejszym stopniu uprawiane są rzemiosło i handel. Typowe dla Baranowa garncarstwo zaczęło upadać.

1.3 Struktura przestrzenna miejscowości

W przeszłości Baranów był miastem o otwartym układzie urbanistycznym. Granicę dla zabudowy stanowiły: od północy rzeka Wieprz, z ciągnącymi się wzdłuż niej terenami podmokłymi, zaś od północnego zachodu – stawy. Od południa granicę zabudowy wyznaczała ulica Opłotki (obecnie ul. Długa). Na zachód, wschód i południowy wschód zabudowa rozwinęła się naturalnie wzdłuż dróg dojazdowych.

Rynek został rozplanowany w punkcie zbiegu sieci dróg. Trakt lubelski łączył się przed miastem z drogą z Michowa – na terenie miasta określanej jako ulica Kurowska, następnie Lubelska, obecnie Michowska – przebiegał przez południowo-wschodni narożnik Rynku i przecinał go po przekątnej, prowadząc do Drażgowa (obecnie ul. Błotna). Droga z Kazimierza Dolnego wpadała na Rynek przez narożnik południowo- zachodni i łączyła się z traktem na Podlasie.

Rozplanowanie miasta z rynkiem o kształcie nieregularnego czworoboku zbliżonego do trapezu, z wybiegającą z każdego narożnika ulicą, reprezentuje „układ wirowy” - typowy dla miasteczek nowożytnych. Rynek był jedynym placem targowym, tutaj koncentrowało się życie społeczno- gospodarcze i religijne.

W początkowym okresie zabudowa skupiała się przy rynku oraz przy głównych ulicach wylotowych. Działki przyrynkowe posiadały zabudowę frontową - mieszkalną, oraz tylną stanowiącą zaplecze gospodarcze. Budynki inwentarskie zajmowały specjalnie do tego celu wydzieloną część miasta. W 1549 r., na północ od Rynku został wzniesiony kościół, obok niego ulokowano cmentarz oraz zabudowania plebańskie - mieszkalne i inwentarskie. Przy głównych ulicach wychodzących z Rynku już od XVII w. zaczęły się wyodrębniać bloki rynkowe. Zabudowa częściowo zwarta o charakterze miejskim w pobliżu Rynku, dalej rozluźniała się przybierając charakter wiejskich zagrod.

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

Po uwłaszczeniu w 1866r. dobra baranowskie zaczęły coraz bardziej podupadać, co łączyło się z rozdrobnieniem, częściową parcelacją w 1938r. W okresie międzywojennym w skład dóbr wchodziło: ok. 150 ha gruntu (w tym 100 ha stawów), liczna zabudowa folwarczna, czworaki i dwór. Po II wojnie światowej został on zburzony przez mieszkańców miasta, pozostała jedynie część budynków gospodarczych -zaadaptowana na PGR.

Plan miasta do II wojny światowej odpowiada aktualnemu układowi przestrzennemu. Do chwili obecnej zasadniczy układ komunikacyjny pozostał bez zmian. Główne znaczenie nadal posiadają drogi do Puław, Kurowa, Michowa i Drażgowa. Sieć uliczek wewnętrznych nie została na ogół naruszona. Prawie całkowicie uległa zmianie zabudowa przy Rynku - z wyjątkiem pierzei wschodniej -oraz przy ulicach Bóźnicznej i Rybnej. Usunięto również budynki z placu Rynkowego - poza budynkiem Urzędu Gminy. W okolicach Rynku zlokalizowany jest budynek Urzędu Gminy oraz kościół pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela. Inne ważne obiekty użyteczności publicznej to: gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Szkoła Podstawowa im. Powstańców Styczniowych, Samodzielny Zespół Opieki Zdrowotnej, strażnica Ochotniczej Straży Pożarnej. Najważniejszym szlakiem komunikacyjnym, wiodącym do centrum miejscowości, jest ulica Zagrody. Ulica ta stanowi przestrzeń publiczną o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców, z uwagi na to iż prowadzi do budynków użyteczności publicznej: Urzędu Gminy, Kościoła i szkół i w dużej mierze, to właśnie w jej obrębie toczy się życie społeczne miejscowości. Obecnie znajduje się ona w bardzo złym stanie technicznym i wymaga podjęcia natychmiastowych działań naprawczych, przede wszystkim w zakresie odnowienia ciągów pieszych.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

2.1 Zasoby przyrodnicze

Miejscowość leży na pograniczu dwóch subregionów Niziny Południowopodlaskiej: Pradoliny Wieprza i Wysoczyzny Lubartowskiej. Krajobrazem naturalnym Pradoliny Wieprza jest równina zalewowa, której cechami charakterystycznymi są: w pedosferze - mady, w hydrosferze - płytkie wody gruntowe i coroczne zalewy, zaś w roślinności potencjalnej - zbiorowiska łąkowe. Krajobrazem naturalnym Wysoczyzny Lubartowskiej jest falista równina peryglacjalna, której cechami charakterystycznymi są: w pedosferze - gleby rdzawe i bielicowe, w hydrosferze - wody podziemne o zróżnicowanej głębokości i rzadka sieć wód powierzchniowych, zaś w roślinności potencjalnej - bory mieszane i grądy. Już sama ilość i wyraźna odmienność krain

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

fizycznogeograficznych na tak niewielkim obszarze świadczy o różnorodnym środowisku przyrodniczym.

Baranów leży w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch węzłów ekologicznych o znaczeniu regionalnym: leśno - torfowiskowego Jez. Piskory i leśno - wodnego w rejonie ujścia Świnki do Wieprza. Kluczowe znaczenie posiada pierwszy z wymienionych węzłów. Zbiegają się w nim tranzytowe struktury przyrodnicze: dwa o charakterze dolinnym (korytarz paneuropejski - Wisły i korytarz krajowy - Wieprza) i jeden o charakterze leśno - łąkowo -torfowiskowym, przebiegający na kierunku NW - SE pomiędzy węzłami rzecznyymi: Wieprza i Bystrzycy (rejon Spiczyna) oraz Wisły i Wieprza (rejon Dębłina). Do elementów krajowego systemu obszarów chronionych znajdujących się na terenie miejscowości należy Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradolina Wieprza”. Obejmuje on 33159 ha, z czego w granicach Baranowa znajduje się jego środkowa część o powierzchni ok. 3100 ha. Celem jego utworzenia było zapewnienie ochrony wysokim walorom krajobrazowym mozaiki lasów, łąk i torfowisk oraz zachowanie powiązań w ekosystemie.

Do osobliwości przyrody nieożywionej, atrakcyjnych dla turystyki krajoznawczej należy zaliczyć: malownicze, meandrujące koryto Wieprza (jego długość wynosi 18 km) i różnorodne formy wydmore, niejednokrotnie o wysokich walorach dydaktycznych. Podstawowymi siedliskami decydującymi o charakterze fauny są siedliska leśne i zaroślowe na wysoczyźnie, siedliska polne, a także tereny osadnicze, z którymi są związane gatunki synantropijne. Najcenniejsze są siedliska wodno - błotne, łąkowe i łąkowe w dolinie Wieprza, gdzie gnieździ się wiele rzadkich gatunków ptaków. Najbardziej naturalny charakter zachowały zoocenozy w mało przekształconej dolinie Wieprza. Dotyczy to zwłaszcza ptaków wodnych, łąkowych i zaroślowych związanych z siedliskami pasa meandrowego rzeki, płazów, których miejscami rozrodu są zarastające starorzecza, a także fauny bezkręgowej (trzmieci i motyli), występującej na mało przekształconych i okresowo zalewanych łąkach. Bogata roślinność „Pradoliny Wieprza” stała się siedliskiem rzadkich gatunków ptaków m. in. perkozów, derkaczy, remizów, pustulek, łabędzi niemych, błotniaków, a także zwierząt: wydry, żółwia błotnego oraz bobrów.

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

Rysunek nr 1. Rzeka Wieprz

2.2 Dziedzictwo kulturowe

Na terenie miejscowości Baranów znajdują się następujące obiekty wpisane do rejestru zabytków województwa lubelskiego: kościół parafialny p.w. Świętego Jana Chrzciciela, mur. 1764-81, brama- dzwonnica, mur. przed 1781 r., ogrodzenie z 4 kapliczkami, mur., przed 1781 r., plebania, mur., ok. 1915r.

Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela został wybudowany w latach 1764-1781, konsekrowany w 1779 r przez biskupa Jana Lenczowskiego. Jest to budynek murowany z cegły, jednonawowy, późnobarokowy. Przy prezbiterium znajdują się dwie kaplice. Elewacja kościoła jest bogato modelowana, sklepienie półkolistе, wystrój wnętrza został zachowany z okresu budowy kościoła. W kościele znajduje się 7 ołtarzy barokowych. W ołtarzu głównym znajduje się obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i na zasuwie obraz Świętego Jana Chrzciciela. W kościele znajduje się też barokowa ambona, drewniana chrzcielnica a na chórze muzycznym 10- głosowe organy z 1908 r. Dzwonnica została wybudowana wraz z kościołem. Znajdują się w niej dwa dzwony.

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

Rysunek nr 2. Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela

Ponadto na obszarze miejscowości znajdują się obiekty figurujące w ewidencji dóbr kultury gminy Baranów: pozostałości zespołu dworskiego, obejmujące lamus, mur. XVIII w. i pozostałości parku, XVIII w., budynek „Nowej Apteki” przy ul. Błotnej, mur. 1928 r., dom przy ul. Puławskiej, I poł. XX w., cmentarz parafialny, 1829 r., cmentarz żydowski, I poł. XVII w.

Dla upamiętnienia odzyskania niepodległości i pobytu Józefa Piłsudskiego w Baranowie ufundowano w 1930 roku pomnik. Na pomniku umieszczono tablicę z nazwiskami mieszkańców Baranowa i okolicznych wsi, którzy zginęli walcząc w obronie Polski w 1920 r. W maju 1935 r., po śmierci Józefa Piłsudskiego, przy pomniku odbyły się uroczystości upamiętniające tę wybitną postać. Pomnik poświęcono jego imieniu. Wmontowano niewielką tabliczkę przypominającą o Piłsudskim i jego wizerunek w formie medalionu. Każdego roku 11 listopada przy pomniku odbywają się rocznicowe obchody Odzyskania Niepodległości. W ostatnich latach pomnik został poddany gruntownej renowacji.

Na cmentarzu parafialnym w Baranowie znajduje się grób czternastu poległych powstańców z okresu Powstania Styczniowego. Polegli oni pod Żyrzynem, a w Baranowie zostali pochowani. Jest to metalowy krzyż z tablicą zamontowaną na kamiennym cokole, całość ogrodzona jest metalowym płotkiem. Obecnie pomnikiem opiekuje się Szkoła Podstawowa w Baranowie, która nosi imię Powstańców Styczniowych. W Baranowie znajduje się także cmentarz żydowski.

Na terenie gminy Baranów zachowały się nieliczne przykłady zabytkowych kapliczek - z przełomu XIX/XX w. i I poł. XX w. - głównie murowanych, prezentujące jednorodność formy

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

architektonicznej. Jest to forma rozczłonkowanego słupa z arkadową wnęką w górnej kondygnacji i figurką Matki Boskiej. Kapliczki zachowały się w: Baranowie - dwie przy ul. Puławskiej i jedna na rozstaju dróg do Kurowa i Michowa.

2.3 Obiekty i tereny

W centrum Baranowa znajduje się dawny Rynek, zlokalizowany przy kościele parafialnym pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela. Rynek będzie w przyszłości zagospodarowany na potrzeby organizacji targu – w jego obrębie zostaną umieszczone stragany. Nieopodal znajdują się tereny zielone, które w przyszłości zostaną przeznaczone na stworzenie skweru o walorach turystyczno-rekreacyjnych, w tym wykonanie alejek spacerowych z ławkami i zbiornika retencyjnego.

2.4 Infrastruktura społeczna

Na terenie miejscowości znajduje się Gminne Centrum Kultury, do którego zadań należy:

- Organizowanie różnorodnych form edukacji kulturalnej i wychowanie przez sztukę,
- Gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie ochrona i udostępnianie dóbr kultury,
- Tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowania wiedzą i sztuką,
- Tworzenie warunków dla rozwoju folkloru, a także rękodziela ludowego i artystycznego,
- Rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych,
- Promowanie zespołów twórczych i indywidualnych artystów działających na terenie gminy,
- Organizowanie imprez kulturalnych w różnych formach: koncertów, spektakli, wystaw, wieczorów autorskich, spotkań literackich i innych, mających na celu upowszechnianie kultury,
- Prowadzenie świetlic środowiskowych,

Gminne Centrum Kultury organizuje szereg imprez i wydarzeń o charakterze kulturalno-społecznym: Spotkanie opłatkowe dla osób samotnych i starszych, Zabawa z gliną - pokaz garncarski, Wieczór literacki, Gminny Przegląd Pieśni przedszkolnej, dziecięcej i młodzieżowej, Warsztaty plastyczne - wicie palm i robienie stroików wielkanocnych, Kiermasz świątecznej sztuki ludowej, Festyn z okazji 3-go maja, Cykl imprez z okazji obchodów Dnia Dziecka, Poznaj uroki

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

okolicy w której mieszkaś - wakacyjne wycieczki rowerowe, Lato z Gminnym Centrum Kultury, koncerty, Zwiedzanie zabytków i miejsc upamiętniających wydarzenia historyczne na terenie gminy, Dożynki Gminne, Święto pieczonego ziemniaka, "Król grzybobrania", Gminne Obchody Święta Odzyskania Niepodległości, Warsztaty bożonarodzeniowe, Przegląd Kolęd i Pastoralek.

Rysunek nr 3. Przegląd kolęd i pastorałek z 2008 r.

Gminna Biblioteka powstała w 1949 roku z inicjatywy Stanisława Koski ówczesnego Sekretarza Gromadzkiej Rady Narodowej. Gminna Biblioteka Publiczna posiada filię w Śniadówce. Księgozbiór biblioteki liczy ok. 19.000 woluminów a w jego skład wchodzi :

- literatura piękna polska i obca
- literatura popularnonaukowa
- wydawnictwa encyklopedyczne i słownikowe
- książki dla dzieci i młodzieży

W ciągu roku placówka wypożycza 25000 książek i czasopism, a co czwarty mieszkaniec gminy jest czytelnikiem.

Na terenie miejscowości działają trzy placówki oświatowe. Szkoła Podstawowa im. Powstańców Styczniowych i Gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego znajdują się w nowoczesnym budynku z salą gimnastyczną, świetlicą, kuchnią, stołówką oraz pracowniami informatycznymi cieszącymi się ogromnym zainteresowaniem uczniów. Gminne Przedszkole, z kolei, mieści się w zabytkowym budynku przy ulicy Puławskiej.

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

2.5 Infrastruktura techniczna

Baranów jest usytuowany w odległości 11 km od drogi krajowej nr 17 Warszawa- Lublin-Zamość oraz przy drogach powiatowych nr: 1434L, 1516L, 2515L, 2500L. Na terenie gminy łącznie znajduje się 57, 9 km dróg powiatowych oraz 45, 3 km dróg gminnych, łącznie – 103, 2 km. Przez teren gminy nie przebiegają żadne linie kolejowe. W Puławach znajduje się dworzec kolejowy, z którego odjeżdżają pociągi w kierunku Warszawy, Lublina, Łodzi, Wrocławia, Katowic i Krakowa, oraz komunikacji lokalnej np do Dębina i Nałęczowa.

Teren miejscowości Baranów jest zводociągowany w 100%. Wszystkie gospodarstwa domowe pobierają wodę z komunalnych ujęć wody. Miejscowość dysponuje siecią kanalizacyjną. Całkowita długość sieci kanalizacyjnej wynosi 17,2 km a sieci wodociągowej 70,0 km, z czego 11,1 km to sieć obsługująca Baranów. Woda dla mieszkańców gminy Baranów dostarczana jest z dwóch ujęć znajdujących się w Śniadówce i Czolnie (kolonia Mucha).

Gminna komunalna oczyszczalnia ścieków została uruchomiona w 1996 roku. Jej dobową przepustowość wynosi 250 m³. Do oczyszczania dostarczane są ścieki bytowo-gospodarcze, które w procesie oczyszczania są poddawane technologii biologicznej.

Miejscowość ma dostęp do składowiska odpadów stałych eksploatowanego od 1996 roku. Powierzchnia wysypiska wynosi 1,34 ha, a możliwa dopuszczalna pojemność to 11500m³. Przeważająca część odpadów pochodzi od właścicieli gospodarstw domowych.

Teren miejscowości obsługiwany jest przez telekomunikacyjne centrale automatyczne, które zabezpieczają wszystkie potrzeby mieszkańców. Od 2005 roku istnieje również dostęp do sieci internet za pośrednictwem technologii DSL, wykorzystujący dotychczasowe linie telefoniczne. Wybudowana została również stacja przekaźnikowa telefonii komórkowej. 21 czerwca 2007 roku na budynku Urzędu Gminy zamontowana została antena umożliwiająca bezpłatny dostęp do sieci internet.

2.6 Gospodarka i rolnictwo

Ponad 60% powierzchni miejscowości zajmują użytki rolne, z czego ok. 70% stanowią grunty orne, 2% - sady i plantacje, 15% - lasy.

Baranów ma gorsze od przeciętnych w województwie warunki do produkcji rolniczej. Wartość ogólnego wskaźnika jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej (wyrażona wg punktacji IUNG) wynosi 62,6 pkt i plasuje całą gminę w grupie jednostek o najniższej przydatności do produkcji rolniczej. Przeważają grunty klasy IV, które stanowią ponad 45 % ogólnej powierzchni użytków rolnych w gminie. Grunty podlegające ścisłej ochronie prawnej, klasy I-III stanowią 17,3 % ogólnej powierzchni użytków rolnych. Dalsze 20,7 % zajmują grunty klasy V, zaś grunty klasy

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

VI stanowią 16,8 %. Gleby charakteryzują się wysokim stopniem zakwaszenia oraz niedoborem pierwiastków (magnezu, fosforu, potasu).

2.7 Kapitał społeczny i ludzki

Według stanu na 31.12.2008 r. na terenie gminy Baranów zameldowanych było 1690 osób, co stanowi 39% ludności całej gminy. W tej grupie udział kobiet wyniósł 51,12% (864 osoby), zaś mężczyzn 48,88% (826 osób). W roku 2008 zanotowano 40 zgonów i 21 urodzeń. Struktura wiekowa kształtuje się następująco: 338 osób w wieku przedprodukcyjnym (20%), 292 w wieku poprodukcyjnym (17,27%), 1060 osób w wieku produkcyjnym (62,73%).

Na terenie Baranowa działa Koło Gospodyń Wiejskich, które powstało w 1970r. Obecnie liczy 11 osób. Członkiniami koła są gospodynie wiejskie udzielające się społecznie. KGW organizuje pokazy kulturalne, zajmują się hafciarstwem, wiciem wieńców dożynkowych i układaniem kompozycji z suchych kwiatów. Podczas uroczystości gminnych i wojewódzkich członkinie śpiewają stare pieśni ludowe. Koło kilkakrotnie brało udział w dożynkach na Lubelszczyźnie, podczas których otrzymywało nagrody (w tym I nagrodę) w konkursach na najpiękniejszy wieniec dożynkowy. Koło bierze udział w przeglądach twórczości ludowej na terenie całego województwa. W 2009 r. na terenie miejscowości zostało utworzone nowe Koło Gospodyń Wiejskich – Kaolinki, które liczy 8 osób. Nazwa Koła pochodzi barwniku o nazwie Kaolin który był używany do malowania glinianych garnków.

OSP w Baranowie została założona w sierpniu 1908 r. z inicjatywy miejscowej społeczności. Początki działalności nie były łatwe, gdyż władzom carskim nie zależało na istnieniu polskich organizacji strażackich. Dopiero czwarta próba utworzenia straży zakończyła się sukcesem, chociaż nadal był widoczny opór władzy. Ostatecznie w 1915 r. zatwierdzono Statut Organizacji Strażackiej pod nazwą "Towarzystwo świętego Floriana". Jednostka dysponuje strażnicą, wozem strażackim i sprzętem niezbędnym do prawidłowego wykonywania zadań. W 1995 r. jednostka została włączona do Krajowego Systemu Ratownictwa Gaśniczego.

Baranów słynie z tradycji garncarskich. W 1582 roku na terenie całej gminy działało ogółem 34 rzemieślników. Baranów w rejonie puławskim uzyskał przywilej cechowy w 1785 r. Pierwsze oficjalne wzmianki o garncarzach ukazały się w spisie inwentaryzacyjnym Izabeli Małachowskiej (jednej z właścielek Baranowa) w 1779 roku. Spis ten zawierał m. in. nazwiska 13 garncarzy, którzy mieli obowiązek płacić podatek od uprawianego rzemiosła. Wspomniany cech garncarski - „bractwo”, powstał przy kościele parafialnym na prośbę plebana Franciszka Okuńskiego, a zezwolił na jego założenie ówczesny właściciel Baranowa Jan Nałęcz Małachowski w 1793 r. W założonej z

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

tej okazji księżde figurowało wówczas 21 garncarzy. Nazwiska wielu z nich przetrwały w Baranowie do czasów obecnych. Obecnie tradycje garncarskie są kultywowane w specjalnie utworzonej pracowni, zaopatrzonej w nowoczesny piec, zlokalizowanej w gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Rysunek nr 4. Pokaz garncarstwa w Baranowie

2.7 Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości

Obszarem o szczególnym znaczeniu dla miejscowości Baranów jest nieruchomość położona w centralnej części miejscowości, oznaczona **1876/2** o pow. 0,3024 ha. Na niniejszej nieruchomości znajdują się: budynek Urzędu Gminy, kiosk Ruch, przystanek autobusowy, skwer zielony z ławeczkami. Według Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Baranów zatwierdzonym Uchwałą Nr XXXI/174/2005 Rady Gminy Baranów z dnia 10 listopada 2005 r. teren ten położony jest w obszarze przeznaczonym pod usługi publiczne i komercyjne – oznaczony na rysunku planu symbolem U. Wskazany obszar stanowi miejsce, w

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

którym koncentruje się życie społeczno-towarzyskie miejscowości. Budynek użyteczności publicznej – Urząd Gminy stanowi jedno z najczęściej odwiedzanych miejsc z terenu gminy. Skwer z terenami zielonymi i ławeczkami to punkt, w którym spotykają się i odpoczywają mieszkańcy.

Ponadto terenem równie istotnym dla lokalnej społeczności jest działka nr **2856** o pow. 1,6398 ha położona w **Baranowie** przy ulicach Michowskiej i Szkolnej. Na działce znajdują się: budynek szkoły i gimnazjum, boisko do siatkówki i koszykówki oraz teren przeznaczony pod budowę boiska wielofunkcyjnego. Według Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Baranów zatwierdzonym Uchwałą Nr XXXI/174/2005 Rady Gminy Baranów z dnia 10 listopada 2005 r. teren ten położony jest w obszarze przeznaczonym pod usługi publiczne i komercyjne – oznaczony na rysunku planu symbolem U. Znaczenie tego obszaru przejawia się w funkcjach edukacyjno-rozwojowych. Budynek szkół stanowi centrum kształcenia młodych mieszkańców Baranowa, zaś tereny boisk umożliwiają kształtowanie aktywności i sprawności fizycznej wszystkich przedstawicieli lokalnej społeczności.

Wskazany obszar charakteryzuje się niedoinwestowaniem – realizacja zadań wskazanych w dalszej części Planu Odnowy Miejscowości przełoży się na pełne wykorzystanie potencjału Baranowa.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości

3.1 Analiza SWOT

Mocne strony (strengths)	Słabe strony (weakness)
• brak na terenie gminy obiektów , które mają ujemny wpływ na obecny stan środowiska naturalnego,• brak potencjalnego zagrożenia zanieczyszczenia środowiska naturalnego,• położenie na terenie prawnie chronionego krajobrazu „Pradolina Wieprza”,	• gleby o średniej klasie (V i VI), nie sprzyjające rozwojowi upraw rolnych• dzikie wysypiska śmieci,• brak zaplecza turystycznego, w szczególności gastronomicznego i noclegowego, które będzie w stanie zaspokoić potrzeby większej liczby turystów przebywających na terenie

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

• różnorodność flory i fauny, obfite występowanie grzybów i jagód, • wysokie zasoby wód podziemnych. • znakomitej jakości woda pitna • wolne tereny pod zabudowę letniskową i rekreacyjną w miejscowościach położonych w pobliżu rzeki Wieprz, • występowanie na terenie gminy zabytków m.in. Kościoła ufundowanego przez Piotra Firleja w połowie XVI w., • dobra infrastruktura energetyczna, • oferta kulturalna Gminnego Centrum Kultury, • ogólnodostępna biblioteka gminna, w której działa również czytelnia i punkt dostępu do internetu, • nowoczesny kompleks szkolny (szkoła podstawowa, gimnazjum, stołówka, sala gimnastyczna, pracownie informatyczne). • Tradycje rzemieślnicze - garncarstwo	gminy. • brak ścieżek rowerowych, • niekontrolowany wywóz śmieci ze zbiorników bezodpływowych przez właścicieli posesji, • zły stan techniczny szamb, • brak zagospodarowania centrum miejscowości • brak infrastruktury sportowo-rekreacyjnej • spadek przedsiębiorczości, • bezrobocie długookresowe, w szczególności wśród kobiet i młodzieży, • brak Domu Kultury z salą widowiskową i kinem,
Szanse (opportunities) • wykorzystanie walorów turystycznych miejscowości • możliwość korzystania ze środków pomocowych Unii Europejskiej oraz innych źródeł bezzwrotnej pomocy na realizację inwestycji poprawiających infrastrukturę techniczną • rozwój przedsiębiorczości na terenach wiejskich, usług dla rolnictwa	Zagrożenia (threats) • marazm i zubożenie mieszkańców, wzrost zagrożenia patologiami społecznymi • brak zaangażowania lokalnej społeczności w rozwój miejscowości • brak funduszy na zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie utrzymania i rozwoju infrastruktury technicznej

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

• członkostwo w LGD „Zielony Pierścień”• rozwój agro- i ekoturystyki, opartej na zasobach naturalnych jakimi dysponuje miejscowość,• powstanie bazy rekreacyjno-sportowej na terenach nadwieprzańskich,	• wzrost bezrobocia• kryzys gospodarczy

3.2 Wizja rozwoju miejscowości

W oparciu o przeprowadzoną analizę SWOT opracowano wizję rozwoju miejscowości ujętą w obszarach priorytetowych: infrastruktura, turystyka, ochrona środowiska, kapitał społeczny i ludzki.

Infrastruktura

Cel – nowoczesna i funkcjonalna infrastruktura użyteczności publicznej wizytówką Baranowa

Zadania – odnowienie i kształtowanie obszaru przestrzeni publicznej o szczególnym znaczeniu dla społeczności – ulicy Zagrody, remonty i budowa dróg i chodników, budowa ścieżek rowerowych, zagospodarowanie centrum miejscowości, budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej, budowa Internetu szerokopasmowego, wymiana oświetlenia na oświetlenie ekologiczne.

Turystyka

Cel – Wykorzystanie i promocja potencjału turystycznego Baranowa

Zadania – promocja walorów turystycznych Baranowa, zagospodarowanie walorów turystycznych Wieprza, tworzenie ścieżek rowerowych i szlaków dydaktyczno-turystycznych, promocja tradycji rzemieślniczych, zagospodarowanie przestrzeni publicznej.

Ochrona środowiska

Cel – Zachowanie naturalnych walorów krajobrazowo-przyrodniczych Baranowa

Zadania – modernizacja oczyszczalni ścieków w Baranowie, inwentaryzacja zasobów naturalnych, tworzenie szlaków dydaktycznych, oznaczenie obiektów przyrodniczych, promocja postaw proekologicznych

Kapitał społeczny i ludzki

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

Cel – Aktywna społeczność partnerem dla samorządu w podejmowaniu działań na rzecz rozwoju Baranowa

Zadania – przeciwdziałanie bezrobociu, organizowanie kursów i szkoleń, zagospodarowanie przestrzeni publicznej Baranowa, organizacja czasu wolnego dzieci i młodzieży.

4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć

W oparciu o wizję rozwoju miejscowości - obszary priorytetowe i sformułowane w ich ramach cele wyodrębniono następujące zadania i przedsięwzięcia inwestycyjne, które zostaną skierowane do realizacji w latach 2009 – 2016:

Zadanie inwestycyjne nr 1 – Kształtowanie obszaru przestrzeni publicznej o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości - ulicy Zagrody

Opis: w ramach zadania zostaną zrealizowane przedsięwzięcia inwestycyjne:

- odnowienie ciągów pieszych
- wymiana wiaty przystankowej

Cel: Poprawa jakości życia mieszkańców poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych w zakresie kształtowania obszarów o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców – ulicy Zagrody, która z uwagi na swoje centralne położenie i usytuowanie w jej okolicy budynków użyteczności publicznej – Urzędu Gminy, Kościoła i szkół.

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy Baranowa, z uwagi na centralne położenie ulicy Zagrody. Podjęte działania umożliwią odnowienie ciągów pieszych, co w znaczący sposób poprawi drożność komunikacyjną miejscowości, zwiększy dostęp do budynków użyteczności publicznej oraz przyczyni się do kształtowania lokalnej wspólnoty – nawiązywania kontaktów społecznych. Ponadto wpłynie na rozwój potencjału turystycznego Baranowa. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszary priorytetowe: Infrastruktura, Kapitał społeczny i ludzki.

Okres realizacji: 2009

Koszt realizacji: 500.000 zł

Zadanie inwestycyjne nr 2 – Remont ulicy Długiej polegający na ułożeniu chodników

Opis: w ramach zadania zostanie zrealizowane przedsięwzięcie inwestycyjne:

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

- ułożenie chodników

Cel: poprawa stanu infrastruktury technicznej na terenie miejscowości, poprawa bezpieczeństwa ruchu

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy Baranowa, z uwagi na położenie tego szlaku komunikacyjnego. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszar priorytetowy: Infrastruktura.

Okres realizacji: 2011 – 2013

Koszt realizacji: 500.000 zł

Zadanie inwestycyjne nr 3 – Rewitalizacja centrum Baranowa

Opis: w ramach zadania zostaną zrealizowane przedsięwzięcia inwestycyjne:

- zagospodarowanie terenu zielonego
- wykonanie alejek spacerowych
- ułożenie kostki wokół kościoła parafialnego
- utwardzenie parkingu

Cel: zagospodarowanie przestrzeni publicznej w okolicy Rynku, poprawa atrakcyjności turystycznej miejscowości

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy Baranowa, z uwagi na centralne położenie tego szlaku komunikacyjnego. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszary priorytetowe: Infrastruktura, Turystyka, Kapitał społeczny i ludzki

Okres realizacji: 2011-2013

Koszt realizacji: 500.000 zł

Zadanie inwestycyjne nr 4 – Budowa ogólnodostępnych boisk przy kompleksie szkolnym w Baranowie

Opis: w ramach zadania zostaną zrealizowane przedsięwzięcia inwestycyjne:

- budowa boiska do gry w piłkę nożną

Cel: poprawa stanu infrastruktury sportowo-rekreacyjnej na terenie miejscowości, zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy Baranowa, z uwagi na centralne położenie tego szlaku komunikacyjnego. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszary priorytetowe: Infrastruktura, Kapitał społeczny i ludzki.

Okres realizacji: 2009 – 2011

Plan odnowy miejscowości Baranów na lata 2009-2016

Koszt realizacji: 500.000 zł

Zadanie inwestycyjne nr 5 – Modernizacja oczyszczalni ścieków

Opis: w ramach zadania zostaną zrealizowane przedsięwzięcia inwestycyjne:

- modernizacja oczyszczalni ścieków

Cel: poprawa stanu infrastruktury technicznej na terenie miejscowości, ochrona środowiska

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy Baranowa.

Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszar priorytetowy: Ochrona środowiska

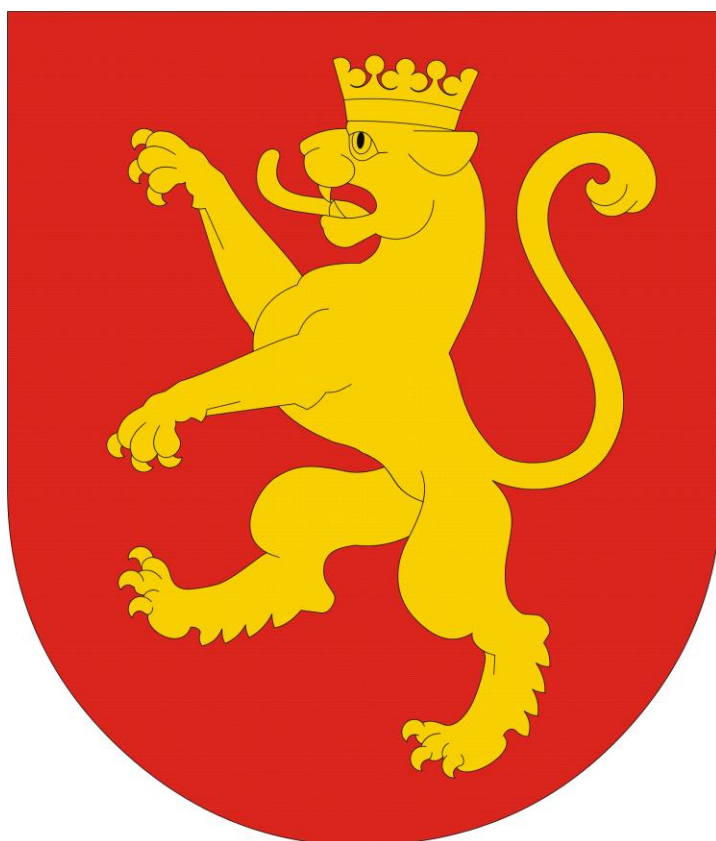
Okres realizacji: 2012-2016

Koszt realizacji: 200.000 zł

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI KOZIOŁ NA LATA 2010-2017

Kozioł, wrzesień 2010

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
1. Charakterystyka miejscowości Koziół	4
1.1 Informacje ogólne	4
1.2 Historia obszaru, na którym położona jest miejscowość Koziół.....	5
1.3 Struktura przestrzenna miejscowości	7
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości	7
2.1 Zasoby przyrodnicze	7
2.2 Dziedzictwo kulturowe.....	9
2.3 Infrastruktura społeczna	11
2.4 Infrastruktura techniczna	13
2.5 Gospodarka i rolnictwo	13
2.6 Kapitał społeczny i ludzki	14
2.7 Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości..	15
3. Ocena słabych i mocnych stron miejscowości	16
3.1 Analiza SWOT	16
3.2 Wizja rozwoju miejscowości	17
4. Opis planowanych zada inwestycyjnych i przedsięwzięć	18
5. Promocja i informowanie o Planie Odnowy Miejscowości	19
6. Wdrażanie i monitoring Planu Odnowy Miejscowości.....	20
6.1. Wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości	20
6.2 Monitoring Planu Odnowy Miejscowości.....	21
Załącznik nr 1.....	22
Załącznik nr 2.....	24

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

WSTĘP

Podstawą rozwoju miejscowości Koziół jest dokument pn. „Plan Odnowy Miejscowości Koziół”, który określa kierunki rozwoju miejscowości wraz z zadaniami inwestycyjnymi na lata 2010 - 2017. Dokument ten poddany ocenie mieszkańców, a następnie uchwalony przez Zebranie Wiejskie zawiera również wariant rozwoju.

Prace nad Planem odbywały się na przełomie maja i czerwca 2010 r. i obejmowały następujące etapy:

- Zebranie niezbędnych danych i informacji pozwalających na przeprowadzenie charakterystyki miejscowości i inwentaryzacji zasobów własnych
- Przeprowadzenie konsultacji społecznych w celu określenia wizji miejscowości i planowanych zadań inwestycyjnych oraz powołanie Grupy Odnowy Miejscowości
- Przyjęcie Planu Odnowy Miejscowości przez zebranie wiejskie oraz zatwierdzenie Planu przez Radę Gminy

Plan Odnowy Miejscowości jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego. Obowiązek opracowania planu wynika z wielu istniejących programów służących wspieraniu obszarów wiejskich i społeczności wiejskiej takich jak Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2009-2015 i Regionalne Programy Operacyjne oparte na środkach Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji mających poprawić komfort życia lokalnym społecznościom.

Założenia „Planu Odnowy Miejscowości Koziół” są spójne z Narodową Strategią Spójności, Strategią Rozwoju Obszarów Wiejskich i Rolnictwa na lata 2009-2015, ze Strategią Rozwoju Województwa Lubelskiego, założeniami Strategii Rozwoju Lokalnego Gminy Baranów na lata 2009 - 2015. Cele i działania zaproponowane w omawianym opracowaniu nawiązują do dokumentów strategicznych wyższego rzędu.

W dalszej części opracowania przedstawiono charakterystykę miejscowości, inwentaryzację zasobów własnych, analizę SWOT oraz opis planowanych zadań inwestycyjnych dla miejscowości Koziół.

1. Charakterystyka miejscowości Koziół

1.1 Informacje ogólne

Miejscowość Koziół położona jest w północno-zachodniej części województwa lubelskiego, w powiecie puławskim, w centralnej części gminy Baranów. Koziół leży w bezpośrednim sąsiedztwie miejscowości: Huta, Śniadówka, Czołna i Niwa.

Koziół jest usytuowany w odległości 14 km od drogi krajowej nr 17 Warszawa- Lublin- Zamość oraz przy drodze powiatowej nr 1516L.

Miejscowość zamieszkuje 219 osób, co stanowi ok. 5 % ludności gminy Baranów. Koziół jest położony w odległości 4 km od Baranowa (siedziba władz gminy), 23 km od Puław (siedziba władz powiatu) i 68 km od Lublina (siedziba władz województwa).

Mapa 1. Układ przestrzenny gminy Baranów i położenie miejscowości Koziół

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

1.2 Historia obszaru, na którym położona jest miejscowość Koziół

Historia obszaru, na którym zlokalizowana jest miejscowość Koziół – terenu gminy Baranów rozpoczyna się w 1544 r., jednakże wcześniej istniała tu wieś o nazwie Laskowice. Po raz pierwszy jest ona wymieniona w akcie erygowania parafii w Drażgowie w 1334 roku. 18 marca 1544 roku na Sejmie Piotrkowskim król Zygmunt August zezwolił Piotrowi Firlejowi – synowi Mikołaja – na założenie miasta Baranowa. Miasto otrzymało prawa magdeburskie. Ustanowiono władze municypalne z wójtem, burmistrzem i radą, w skład której wchodziłi rajcy. Siedzibą władz miasta był ratusz.

Głównymi zajęciami mieszczan było rzemiosło, handel i rolnictwo. Uprawiano zapewne większość rzemiosł tradycyjnych. Akta XVI – wieczne wskazują na rozwinięcie się tu charakterystycznego dla Baranowa garncarstwa. Ponadto już w 1546 roku istniał tu browar. Podstawowym atrybutem miejscowości Baranów były targi i jarmarki: targ tygodniowy w poniedziałek i trzy jarmarki : 23 kwietnia, 21 września i 30 listopada.

Kościół parafialny w Baranowie pod wezwaniem Najświętszej Maryi Panny i Świętego Jana Chrzciciela ufundował i odpowiednio uposażył Piotr Firlej w 1549 roku. Poświęcenia dokonał biskup krakowski Samuel Maciejowski 8 stycznia 1550 roku. Po śmierci Piotra Firleja, Baranów przeszedł na własność jego syna – Mikołaja. W tej sytuacji parafia w Baranowie została zmieniona na gminę różnowierczą , Kościół zmieniono na zbór, parafię na gminę innowierczą. Stało się to ok. 1553 roku. Pierwszym kaznodzieją przy zborze został ksiądz Adam – dotychczasowy pleban. Sytuacja zmieniła się w 1595 roku, kiedy Baranów był już własnością Ponętowskich. Nowy dziedzic dóbr Baranowskich – w tym miasta – wynagrodził kościołowi poniesione straty i szkody, hojnie go uposażając.

W 1563 roku powołano do życia pierwszą i jedyną instytucję oświatową – szkołkę parafialną. W XXVII wieku zaczęły dochodzić zmiany w układzie zawodowym mieszkańców Baranowa. Do zmian przyczynił się napływ ludności żydowskiej. Stali się oni drugą pod względem liczebności grupą narodowościową, posiadali nieruchomości. W tym czasie musiały tu powstać synagoga i kirkut. Nieco później została założona szkoła żydowska. Na początku XIX wieku ludność żydowska stanowiła dominującą liczebnie grupę mieszkańców.

Tragicznym wydarzeniem dla Baranowa był pożar z 1695 roku, który strawił część domów mieszkalnych w rynku oraz ogromną część mieszczkańskich i dworskich zabudowań gospodarczych. Ówczesny właściciel – Chomętowski, rozpoczął staranie o nowy przywilej – dodatkowe jarmarki. W 1699 r. roku król August II udzielił przywileju na dwa jarmarki: na święto Marii Magdaleny i św. Agnieszki. Dodatkowo, Chomętowski udzielił przywileju na utworzenie cechu tkaczy. Pomimo

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

środków zaradczych, miasto i parafia należały do uboższych na Lubelszczyźnie.

W ciągu XVII wieku zauważa się spadek liczby duchowieństwa parafialnego. Sytuacja ta ulega poprawie w XVIII wieku, gdy przy kościele ufundowano plebanię. Uposażył ją Stanisław Chomętowski. Od początku założenia parafii baranowskiej istniał kościół drewniany. W 1779 roku biskup Lenczewski dokonał konserwacji nowego kościoła murowanego. Został on wybudowany dzięki inicjatywie i prywatnym funduszom ówczesnego proboszcza baranowskiego, księdza Tomasza Okuńskiego.

W 1861 roku miasto zajmowało 61 włók i 8 mórg gruntu. W Baranowie nadal głównym rodzajem zajęć mieszczan pozostało rolnictwo oraz rzemiosło i handel. Uprawą roli zajmowało się ok. połowa społeczeństwa. Poza rolnictwem ludność w Baranowie trudniła się rzemiosłem. Uprawiano większość rzemiosł tradycyjnych, ale najbardziej typowym, posiadającym odległe tradycje, było garncarstwo. W 1860 roku w mieście było 24 garncarzy, a w 1865 roku – 30.

Charakter Baranowa jako ośrodka handlowego był podkreślany przez organizację sześciu jarmarków i poniedziałkowych targów. Handel pozostawał głównie w rękach ludności żydowskiej. Źródła archiwalne informują o dalszym funkcjonowaniu w Baranowie szkoły parafialnej, a od 1847 roku – elementarnej. Na jej utrzymanie złożyło się tzw. "Towarzystwo". Ponadto w mieście funkcjonowała służba zdrowia, „instytut” głuchoniemych oraz szpital. Instytucje te utrzymywane były z opłat kasy miejskiej. Wśród ważniejszych zakładów o charakterze przemysłowym, działających w Baranowie, należy wymienić gorzelnie, olejarnię, cegielnię, browar oraz młyn wodny na Wieprzu.

W latach pięćdziesiątych XIX wieku miało miejsce wywłaszczenie dóbr baranowskich. Po przeprowadzeniu wywłaszczenia, mieszczenie ponownie zażądali rozpatrzenia ich sprawy. W 1870 roku Baranów zmieniono na osadę miejską. Znaczenie Baranowa w szerszej skali było prawie żadne, ale odgrywał nadal rolę jako lokalny ośrodek rzemieślniczo-handlowy, obsługujący okoliczne wsie. Nadal stanowił centrum życia kulturalnego, religijnego i administracyjnego. Od 1883 roku dobra przestają stanowić całość. Iwan Kanty Piotrowski odsprzedaje drobne części głównie obywatelom żydowskim. Dobra, sukcesywnie rozdrabniane w następnych latach, zostały w 1938 roku rozparcelowane wśród 16 nabywców działek.

Pod koniec XIX i na początku XX wieku zaznaczył się w Baranowie stały wzrost liczby ludności. Nadal odbywały się targi i jarmarki. Sytuacja gospodarcza nie uległa zmianie – osada należała do najuboższych w powiecie. W mieście prosperowały od początku XIX wieku drobne zakłady przemysłowe: browar, gorzelnia, cegielnia, tartak parowy. Istniejące w Baranowie i okolicznych wsiach karczmy były w większości własnością ludności żydowskiej.

Śledząc dzieje Baranowa, zauważa się stosunkowo częste niszczenie osady przez pożary.

Plan odnowy miejscowości Kozioł na lata 2010-2017

W 1899 roku spłonęło „pół osady” prawdopodobnie w okolicach rynku. Następny pożar miał miejsce rok później, spłonęła w nim szkoła. Kolejny pożar miał miejsce w 1926 roku, ogień strawił dużą liczbę budynków przy ulicy Opłotki. Kolejny – przed rokiem 1930 zniszczył część ulicy Puławskiej.

Przed II wojną światową ludność żydowska stanowiła dominującą liczbowo grupę mieszkańców. Nadal istniała bożnica i kirkut. Podczas II wojny ludność żydowska została wysiedlona z osady. Po wojnie układ zawodowy mieszkańców Baranowa uległ zmianie. W znacznie mniejszym stopniu uprawiane są rzemiosło i handel. Typowe dla Baranowa garncarstwo zaczęło upadać.

Pierwsze wzmianki o wsi Kozioł pochodzą z 1921 r. i dotyczą przynależności miejscowości do parafii baranowskiej wraz z Wołą Czołnowską, Czołną, Śniadówką, Zagoździem, Klinem, Hutą, Nowo-Michowską Kolonią, Zaborem, Dębczyną, Motogą, Tartakiem, Niwą i Łysogorą.

1.3 Struktura przestrzenna miejscowości

Kozioł to stosunkowo duża wieś położona w centralnej części gminy, przecięta traktem Baranów-Michów. Miejscowość jest zabudowana stosunkowo zwartą zabudową zagrodową w układzie ulicowym. Zabudowa wsi jest uzupełniona skromnym programem usługowym. Centralne położenie wsi, dogodny dojazd i dostępność terenów budowlanych (liczne niezabudowane enklawy) predysponują miejscowość do rozwoju i przekształceń gospodarstw w wielkotowarowe, specjalistyczne o charakterze ogrodniczym i hodowlanym. Obszar w obrębie traktu wykazuje potencjał do lokalizacji obiektów usługowych związanych z obsługą rolnictwa i pokrewnych.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

2.1 Zasoby przyrodnicze

Miejscowość leży na pograniczu dwóch subregionów Niziny Południowopodlaskiej: Pradoliny Wieprza i Wysoczyzny Lubartowskiej. Krajobrazem naturalnym Pradoliny Wieprza jest równina zalewowa, której cechami charakterystycznymi są: w pedosferze - mady, w hydrosferze - płytkie wody gruntowe i coroczne zalewy, zaś w roślinności potencjalnej - zbiorowiska łąkowe. Krajobrazem naturalnym Wysoczyzny Lubartowskiej jest falista równina peryglacjalna, której cechami charakterystycznymi są: w pedosferze - gleby rdzawe i bielicowe, w hydrosferze - wody

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

podziemne o zróżnicowanej głębokości i rzadka sieć wód powierzchniowych, zaś w roślinności potencjalnej - bory mieszane i grądy. Już sama ilość i wyraźna odmienność krain fizycznogeograficznych na tak niewielkim obszarze świadczy o różnorodnym środowisku przyrodniczym.

Koziół leży w bezpośrednim sąsiedztwie dwóch węzłów ekologicznych o znaczeniu regionalnym: leśno - torfowiskowego Jez. Piskory i leśno - wodnego w rejonie ujścia Świnki do Wieprza. Kluczowe znaczenie posiada pierwszy z wymienionych węzłów. Zbiegają się w nim tranzytowe struktury przyrodnicze: dwa o charakterze dolinnym (korytarz paneuropejski - Wisły i korytarz krajowy - Wieprza) i jeden o charakterze leśno - łąkowo -torfowiskowym, przebiegający na kierunku NW - SE pomiędzy węzłami rzecznyymi: Wieprza i Bystrzycy (rejon Spiczyna) oraz Wisły i Wieprza (rejon Dęblina). Do elementów krajowego systemu obszarów chronionych znajdujących się na terenie miejscowości należy Obszar Chronionego Krajobrazu „Pradolina Wieprza”. Obejmuje on 33159 ha, z czego w granicach Baranowa znajduje się jego środkowa część o powierzchni ok. 3100 ha. Celem jego utworzenia było zapewnienie ochrony wysokim walorom krajobrazowym mozaiki lasów, łąk i torfowisk oraz zachowanie powiązań w ekosystemie.

Do osobliwości przyrody nieożywionej, atrakcyjnych dla turystyki krajoznawczej należy zaliczyć: malownicze, meandrujące koryto Wieprza (jego długość wynosi 18 km) i różnorodne formy wydmowe, niejednokrotnie o wysokich walorach dydaktycznych. Podstawowymi siedliskami decydującymi o charakterze fauny są siedliska leśne i zaroślowe na wysoczyźnie, siedliska polne, a także tereny osadnicze, z którymi są związane gatunki synantropijne. Najcenniejsze są siedliska wodno - błotne, łąkowe i łąkowe w dolinie Wieprza, gdzie gnieździ się wiele rzadkich gatunków ptaków. Najbardziej naturalny charakter zachowały zoocenozy w mało przekształconej dolinie Wieprza. Dotyczy to zwłaszcza ptaków wodnych, łąkowych i zaroślowych związanych z siedliskami pasa meandrowego rzeki, płazów, których miejscami rozrodu są zarastające starorzecza, a także fauny bezkręgowej (trzmieci i motyli), występującej na mało przekształconych i okresowo zalewanych łąkach. Bogata roślinność „Pradoliny Wieprza” stała się siedliskiem rzadkich gatunków ptaków m. in. perkozów, derkaczy, remizów, pustulek, łabędzi niemych, błotniaków, a także zwierząt: wydry, żółwia błotnego oraz bobrów.

Rysunek nr 1. Rozlewiska rzeki Wieprz

2.2 Dziedzictwo kulturowe

Na terenie miejscowości Koziół nie występują obiekty dziedzictwa kulturowego. Potrzeby mieszkańców w zakresie zachowania tożsamości kulturowej i historycznej są zaspokajane w oparciu o infrastrukturę kulturowo-społeczną z terenu gminy.

Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela został wybudowany w latach 1764-1781, konsekrowany w 1779 r przez biskupa Jana Lenczowskiego. Jest to budynek murowany z cegły, jednonawowy, późnobarokowy. Przy prezbiterium znajdują się dwie kaplice. Elewacja kościoła jest bogato modelowana, sklepienie półkolisty, wystrój wnętrza został zachowany z okresu budowy kościoła. W kościele znajduje się 7 ołtarzy barokowych. W ołtarzu głównym znajduje się obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i na zasuwie obraz Świętego Jana Chrzciciela. W kościele znajduje się też barokowa ambona, drewniana chrzcielnica a na chórze muzycznym 10- głosowe organy z 1908 r. Dzwonnica została wybudowana wraz z kościołem. Znajdują się w niej dwa dzwony.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Rysunek nr 2. Kościół parafialny pod wezwaniem Świętego Jana Chrzciciela

Ponadto na obszarze gminy znajdują się obiekty figurujące w ewidencji dóbr kultury gminy Baranów: pozostałości zespołu dworskiego, obejmujące lamus, mur. XVIII w. i pozostałości parku, XVIII w., budynek „Nowej Apteki” przy ul. Błotnej, mur. 1928 r., dom przy ul. Puławskiej, I poł. XX w., cmentarz parafialny, 1829 r., cmentarz żydowski, I poł. XVII w.

Dla upamiętnienia odzyskania niepodległości i pobytu Józefa Piłsudskiego w Baranowie ufundowano w 1930 roku pomnik. Na pomniku umieszczono tablicę z nazwiskami mieszkańców Baranowa i okolicznych wsi, którzy zginęli walcząc w obronie Polski w 1920 r. W maju 1935 r., po śmierci Józefa Piłsudskiego, przy pomniku odbyły się uroczystości upamiętniające tę wybitną postać. Pomnik poświęcono jego imieniu. Wmontowano niewielką tabliczkę przypominającą o Piłsudskim i jego wizerunek w formie medalionu. Każdego roku 11 listopada przy pomniku odbywają się rocznicowe obchody Odzyskania Niepodległości. W ostatnich latach pomnik został poddany gruntownej renowacji.

Na cmentarzu parafialnym w Baranowie znajduje się grób czternastu poległych powstańców z okresu Powstania Styczniowego. Polegli oni pod Żyrzynem, a w Baranowie zostali pochowani. Jest to metalowy krzyż z tablicą zamontowaną na kamiennym cokole, całość ogrodzona jest metalowym płotkiem. Obecnie pomnikiem opiekuje się Szkoła Podstawowa w Baranowie, która nosi imię Powstańców Styczniowych. W Baranowie znajduje się także cmentarz żydowski.

Na terenie gminy Baranów zachowały się nieliczne przykłady zabytkowych kapliczek - z przełomu XIX/XX w. i I poł. XX w. - głównie murowanych, prezentujące jednorodność formy

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

architektonicznej. Jest to forma rozczłonkowanego słupa z arkadową wnęką w górnej kondygnacji i figurką Matki Boskiej. Kapliczki zachowały się w: Baranowie - dwie przy ul. Puławskiej i jedna na rozstaju dróg do Kurowa i Michowa.

2.3 Infrastruktura społeczna

Społeczność miejscowości, przede wszystkim, korzysta z obiektów infrastruktury społecznej zlokalizowanych na terenie miejscowości Baranów – siedzibie władz gminy. Podstawowe znaczenie dla rozwoju życia społecznego mieszkańców ma Gminne Centrum Kultury, do którego zadań należy:

- Organizowanie różnorodnych form edukacji kulturalnej i wychowanie przez sztukę,
- Gromadzenie, dokumentowanie, tworzenie ochrona i udostępnianie dóbr kultury,
- Tworzenie warunków dla rozwoju amatorskiego ruchu artystycznego oraz zainteresowania wiedzą i sztuką,
- Tworzenie warunków dla rozwoju folkloru, a także rękodzieła ludowego i artystycznego,
- Rozpoznawanie, rozbudzanie i zaspokajanie potrzeb oraz zainteresowań kulturalnych,
- Promowanie zespołów twórczych i indywidualnych artystów działających na terenie gminy,
- Organizowanie imprez kulturalnych w różnych formach: koncertów, spektakli, wystaw, wieczorów autorskich, spotkań literackich i innych, mających na celu upowszechnianie kultury,
- Prowadzenie świetlic środowiskowych,

Gminne Centrum Kultury organizuje szereg imprez i wydarzeń o charakterze kulturalno-społecznym: Spotkanie opłatkowe dla osób samotnych i starszych, Zabawa z gliną - pokaz garncarski, Wieczór literacki, Gminny Przegląd Pieśni przedszkolnej, dziecięcej i młodzieżowej, Warsztaty plastyczne - wicie palm i robienie stroików wielkanocnych, Kiermasz świątecznej sztuki ludowej, Festyn z okazji 3-go maja, Cykl imprez z okazji obchodów Dnia Dziecka, Poznaj uroki okolicy w której mieszkasz - wakacyjne wycieczki rowerowe, Lato z Gminnym Centrum Kultury, koncerty, Zwiedzanie zabytków i miejsc upamiętniających wydarzenia historyczne na terenie gminy, Dożynki Gminne, Święto pieczonego ziemniaka, "Król grzybobrania", Gminne Obchody Święta Odzyskania Niepodległości, Warsztaty bożonarodzeniowe, Przegląd Kolęd i Pastorałek.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Rysunek nr 3. Przegląd kolęd i pastorałek z 2008 r.

Gminna Biblioteka powstała w 1949 roku z inicjatywy Stanisława Koski ówczesnego Sekretarza Gromadzkiej Rady Narodowej. Gminna Biblioteka Publiczna posiada filię w Śniadówce. Księgozbiór biblioteki liczy ok. 19.000 woluminów a w jego skład wchodzi :

- literatura piękna polska i obca
- literatura popularnonaukowa
- wydawnictwa encyklopedyczne i słownikowe
- książki dla dzieci i młodzieży

W ciągu roku placówka wypożycza 25000 książek i czasopism, a co czwarty mieszkaniec gminy jest czytelnikiem.

Na terenie gminy, w miejscowości Baranów działają trzy placówki oświatowe. Szkoła Podstawowa im. Powstańców Styczniowych i Gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego znajdują się w nowoczesnym budynku z salą gimnastyczną, świetlicą, kuchnią, stołówką oraz pracowniami informatycznymi cieszącymi się ogromnym zainteresowaniem uczniów. Gminne Przedszkole, z kolei, mieści się w zabytkowym budynku przy ulicy Puławskiej.

Na terenie miejscowości Koziół funkcjonuje świetlica wiejska, która znajduje się w złym stanie technicznym i wymaga przebudowy oraz gruntownego doposażenia. Świetlica pełni funkcje integracyjne i umożliwiła wzmocnienie więzi międzyludzkich, zagospodarowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży, a w efekcie poprawę jakości życia lokalnej społeczności.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

2.4 Infrastruktura techniczna

Koziół jest usytuowany w odległości 14 km od drogi krajowej nr 17 Warszawa- Lublin-Zamość oraz przy drodze powiatowej nr 1516L. Na terenie całej gminy łącznie znajduje się 57, 9 km dróg powiatowych oraz 45, 3 km dróg gminnych, łącznie – 103, 2 km. Przez teren gminy nie przebiegają żadne linie kolejowe. W Puławach znajduje się dworzec kolejowy, z którego odjeżdżają pociągi w kierunku Warszawy, Lublina, Łodzi, Wrocławia, Katowic i Krakowa, oraz komunikacji lokalnej np do Dębina i Nałęczowa.

Teren miejscowości Koziół jest zводociągowany w 100%. Wszystkie gospodarstwa domowe pobierają wodę z komunalnych ujęć wody, całkowita liczba przyłączy wody wynosi 66. Całkowita długość sieci wodociągowej na terenie gminy wynosi 70,0 km, z czego 3,9 km to sieć obsługująca Koziół. Woda dla mieszkańców całej gminy Baranów dostarczana jest z dwóch ujęć znajdujących się w Śniadówce i Czolnie (kolonia Mucha).

Miejscowość ma dostęp do składowiska odpadów stałych eksploatowanego od 1996 roku. Powierzchnia wysypiska wynosi 1,34 ha, a możliwa dopuszczalna pojemność to 11500m³. Przeważająca część odpadów pochodzi od właścicieli gospodarstw domowych.

Teren miejscowości obsługiwany jest przez telekomunikacyjne centrale automatyczne, które zabezpieczają wszystkie potrzeby mieszkańców. Od 2005 roku istnieje również dostęp do sieci internet za pośrednictwem technologii DSL, wykorzystujący dotychczasowe linie telefoniczne. Wybudowana została również stacja przekaźnikowa telefonii komórkowej. 21 czerwca 2007 roku na budynku Urzędu Gminy zamontowana została antena umożliwiająca bezpłatny dostęp do sieci internet.

2.5 Gospodarka i rolnictwo

Ponad 67,7% ogólnej powierzchni gminy stanowią użytki rolne (ogółem – 5.761 ha), z czego grunty orne stanowią 4.314 ha (74,9 %), sady i plantacje truskawek - 117 ha (2,03 %), łąki i pastwiska trwałe – 1.330 ha (23,07 %), lasy – 1.983 ha (24 %), pozostałe grunty pod zabudowaniami, podwórzami, drogi, nieużytki i inne - 936 ha (10,7 %).

Baranów ma gorsze od przeciętnych w województwie warunki do produkcji rolniczej. Wartość ogólnego wskaźnika jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej (wyrażona wg punktacji IUNG) wynosi 62,6 pkt i plasuje całą gminę w grupie jednostek o najniższej przydatności do produkcji rolniczej. Przeważają grunty klasy IV, które stanowią ponad 45 % ogólnej powierzchni użytków rolnych w gminie. Grunty podlegające ścisłej ochronie prawnej, klasy I-III stanowią 17,3

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

% ogólnej powierzchni użytków rolnych. Dalsze 20,7 % zajmują grunty klasy V, zaś grunty klasy VI stanowią 16,8 %. Gleby charakteryzują się wysokim stopniem zakwaszenia oraz niedoborem pierwiastków (magnezu, fosforu, potasu).

2.6 Kapitał społeczny i ludzki

Według stanu na 31.12.2009 r. na terenie miejscowości Koziół zameldowanych było 219 osób, co stanowi 5% ludności całej gminy. W tej grupie udział kobiet i mężczyzn był zbliżony - 110 kobiet i 109 mężczyzn.

Na terenie miejscowości Koziół działa Ochotnicza Straż Pożarna. Jednostka dysponuje strażnicą i sprzętem niezbędnym do prawidłowego wykonywania zadań. Poza realizacją działań z zakresu ratownictwa pożarowego OSP angażuje się w organizowanie i dynamizowanie życia społeczno-kulturowego miejscowości, uczestniczy w świętach i przeglądach strażackich.

Gmina Baranów słynie z tradycji garncarskich. W 1582 roku na terenie całej gminy działało ogółem 34 rzemieślników. Baranów w rejonie puławskim uzyskał przywilej cechowy w 1785 r. Pierwsze oficjalne wzmianki o garncarzach ukazały się w spisie inwentaryzacyjnym Izabeli Małachowskiej (jednej z właścicielek Baranowa) w 1779 roku. Spis ten zawierał m. in. nazwiska 13 garncarzy, którzy mieli obowiązek płacić podatek od uprawianego rzemiosła. Wspomniany cech garncarski - „bractwo”, powstał przy kościele parafialnym na prośbę plebana Franciszka Okuńskiego, a zezwolił na jego założenie ówczesny właściciel Baranowa Jan Nałęcz Małachowski w 1793 r. W założonej z tej okazji księdze figurowało wówczas 21 garncarzy. Nazwiska wielu z nich przetrwały w Baranowie do czasów obecnych. Obecnie tradycje garncarskie są kultywowane w specjalnie utworzonej pracowni, zaopatrzonej w nowoczesny piec, zlokalizowanej w gimnazjum im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Rysunek nr 4. Pokaz garncarstwa w Baranowie

2.7 Opis i charakterystyka obszaru o szczególnym znaczeniu dla mieszkańców miejscowości

Obszarem o szczególnym znaczeniu dla miejscowości Koziół jest nieruchomość położona w centralnej części miejscowości, przy głównej drodze przebiegającej przez wieś, oznaczona nr **195** o powierzchni 0,0600 ha. Na niniejszej nieruchomości znajdują się: świetlica wiejska i budynek remizy strażackiej. Według Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Baranów – I etap, uchwalonego Uchwałą Rady Gminy Baranów z dnia 30 grudnia 2008 r. (Dz.U. Województwa Lubelskiego nr 27 poz. 806 z dnia 2 marca 2009 r.) obszar znajduje się w terenie przeznaczonym pod usługi – oznaczona na rysunku planu symbolem H9U. Wskazany obszar stanowi miejsce, w którym koncentruje się życie społeczno-towarzyskie miejscowości.

Wskazany obszar charakteryzuje się niedoinwestowaniem – realizacja zadań wskazanych w dalszej części Planu Odnowy Miejscowości przełoży się na pełne wykorzystanie potencjału miejscowości Śniadówka.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości

3.1 Analiza SWOT

Mocne strony (strengths)	Słabe strony (weakness)
• brak na terenie gminy obiektów , które mają ujemny wpływ na obecny stan środowiska naturalnego,• brak potencjalnego zagrożenia zanieczyszczenia środowiska naturalnego,• położenie na terenie prawnie chronionego krajobrazu „Pradolina Wieprza”,• różnorodność flory i fauny, obfite występowanie grzybów i jagód,• wysokie zasoby wód podziemnych.• znakomitej jakości woda pitna• położenie na trasie Baranów – Michów• potencjał obszarowy w zakresie możliwości lokalizacji obiektów usługowych związanych z rolnictwem lub pokrewnych• funkcjonowanie i działalność OSP Koziół	• gleby o średniej klasie (V i VI), nie sprzyjające rozwojowi upraw rolnych• dzikie wysypiska śmieci,• zły stan techniczny świetlicy wiejskiej• niskie zaangażowanie lokalnej społeczności w organizację życia kulturalno-społecznego• brak zaplecza turystycznego, w szczególności gastronomicznego i noclegowego, które będzie w stanie zaspokoić potrzeby większej liczby turystów przebywających na terenie gminy.• brak ścieżek rowerowych,• niekontrolowany wywóz śmieci ze zbiorników bezodpływowych przez właścicieli posesji,• zły stan techniczny szamb,• brak infrastruktury sportowo-rekreacyjnej• spadek przedsiębiorczości,• bezrobocie długookresowe, w szczególności wśród kobiet i młodzieży,

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Szanse (opportunities)	Zagrożenia (threats)
• wykorzystanie walorów turystycznych miejscowości• możliwość korzystania ze środków pomocowych Unii Europejskiej oraz innych źródeł bezzwrotnej pomocy na realizację inwestycji poprawiających infrastrukturę techniczną• rozwój przedsiębiorczości na terenach wiejskich, usług dla rolnictwa• członkostwo w LGD „Zielony Pierścień”• rozwój agro- i ekoturystyki, opartej na zasobach naturalnych jakimi dysponuje miejscowość,• powstanie bazy rekreacyjno-sportowej na terenach nadwieprzańskich,• zwiększenie zaangażowania lokalnej społeczności w sprawy miejscowości	• marazm i zubożenie mieszkańców, wzrost zagrożenia patologiami społecznymi• brak zaangażowania lokalnej społeczności w rozwój miejscowości• brak funduszy na zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie utrzymania i rozwoju infrastruktury technicznej• wzrost bezrobocia• kryzys gospodarczy

3.2 Wizja rozwoju miejscowości

W oparciu o przeprowadzoną analizę SWOT opracowano wizję rozwoju miejscowości ujętą w obszarach priorytetowych: infrastruktura, turystyka, ochrona środowiska, kapitał społeczny i ludzki.

Infrastruktura

Cel – nowoczesna i funkcjonalna infrastruktura użyteczności publicznej wizytówką miejscowości Koziół

Zadania – przebudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej, remonty i budowa dróg i chodników, budowa ścieżek rowerowych, budowa infrastruktury sportowo-rekreacyjnej, budowa Internetu

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

szerokopasmowego, wymiana oświetlenia na oświetlenie ekologiczne.

Turystyka

Cel – Wykorzystanie i promocja potencjału turystycznego miejscowości Koziół

Zadania – promocja walorów turystycznych, zagospodarowanie walorów turystycznych Wieprza, tworzenie ścieżek rowerowych i szlaków dydaktyczno-turystycznych, promocja tradycji rzemieślniczych, zagospodarowanie przestrzeni publicznej.

Ochrona środowiska

Cel – Zachowanie naturalnych walorów krajobrazowo-przyrodniczych

Zadania – inwentaryzacja zasobów naturalnych, tworzenie szlaków dydaktycznych, oznaczenie obiektów przyrodniczych, promocja postaw proekologicznych.

Kapitał społeczny i ludzki

Cel – Aktywna społeczność partnerem dla samorządu w podejmowaniu działań na rzecz rozwoju miejscowości Koziół

Zadania – przeciwdziałanie bezrobociu, organizowanie kursów i szkoleń, przebudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej, organizacja czasu wolnego dzieci i młodzieży.

4. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć

W oparciu o wizję rozwoju miejscowości - obszary priorytetowe i sformułowane w ich ramach cele wyodrębniono następujące zadania i przedsięwzięcia inwestycyjne, które zostaną skierowane do realizacji w latach 2010 – 2017:

Zadanie inwestycyjne nr 1 – Przebudowa i wyposażenie świetlicy wiejskiej

Opis: w ramach zadania zostaną zrealizowane przedsięwzięcia inwestycyjne:

- przebudowa świetlicy wiejskiej
- zakup wyposażenia do świetlicy wiejskiej

Cel: Poprawa jakości życia mieszkańców poprzez zaspokojenie potrzeb społecznych w zakresie organizacji czasu wolnego i wzmacniania więzi międzyludzkich, kształtowania postaw integracyjnych.

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy miejscowości

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Koziół, z uwagi na znaczenie świetlicy wiejskiej. Podjęte działania umożliwią zagospodarowanie wolnego czasu dzieci i młodzieży, organizację wydarzeń kulturalnych i społecznych dla mieszkańców oraz przyczynią się do kształtowania lokalnej wspólnoty – nawiązywania kontaktów społecznych. Ponadto wpłynie na rozwój potencjału turystycznego miejscowości Koziół. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszary priorytetowe: Infrastruktura, Kapitał społeczny i ludzki.

Okres realizacji: 2011

Koszt realizacji: 90.000 zł

Zadanie inwestycyjne nr 2 – Remonty ulic i chodników

Opis: w ramach zadania zostanie zrealizowane przedsięwzięcie inwestycyjne:

- remonty ulic
- wymiana i ułożenie chodników

Cel: poprawa stanu infrastruktury technicznej na terenie miejscowości, poprawa bezpieczeństwa ruchu

Przeznaczenie: z realizacji przedsięwzięcia skorzystają wszyscy mieszkańcy miejscowości Koziół, z uwagi na znaczenie ciągów komunikacyjnych. Realizacja przedsięwzięcia wpisuje się w obszar priorytetowy: Infrastruktura.

Okres realizacji: 2011 – 2017

Koszt realizacji: 300.000 zł

5. Promocja i informowanie o Planie Odnowy Miejscowości

Promocja, którego zadaniem jest upowszechnianie zamierzeń Planu Odnowy Miejscowości Koziół pośród przyszłych, beneficjentów, wykonawców i decydentów opierać się będzie o trzy formy komunikacji:

- Internet
- Prasa lokalna i centralna
- Promocja i reklama bezpośrednia

Internet będzie głównym dostawcą informacji o Planie Odnowy Miejscowości Koziół. W witrynie internetowej Gminy Baranów zostanie utworzona podstrona poświęcona Planowi Odnowy Miejscowości Koziół z zamieszczonym dokumentem.

Prasa lokalna i centralna służyć będzie jedynie upowszechnianiu informacji w różnych kręgach potencjalnych beneficjentów i wykonawców Planu Odnowy Miejscowości Koziół o

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

istnieniu takiego dokumentu i sposobie jego monitorowania i wdrażania, kierując do źródła informacji, jakim będzie Internet.

Promocja i reklama bezpośrednia będzie skierowana do wybranych, potencjalnych wykonawców, inwestorów zidentyfikowanych na podstawie analizy przedsięwzięć inwestycyjnych zawartych w Planie Odnowy Miejscowości Koziół.

Powyższa promocja i reklama polegać będzie na bezpośrednim zapraszaniu do negocjacji wybranych podmiotów, mogących być partnerami w realizacji poszczególnych zamierzeń Planu Odnowy Miejscowości Koziół.

6. Wdrażanie i monitoring Planu Odnowy Miejscowości

6.1 Wdrażanie Planu Odnowy Miejscowości

ZADANIE	ODPOWIEDZIALNI	TERMIN REALIZACJI
Przedłożenie Raportu z opracowywania Planu Odnowy Miejscowości Koziół przedstawicielom Zebrania Wiejskiego	Wójt	Czerwiec 2010
Uchwalenie Planu Odnowy Miejscowości Koziół przez Zebranie Wiejskie	Zebranie Wiejskie	Czerwiec 2010
Zatwierdzenie Planu Odnowy Miejscowości Koziół na Sesji Rady Gminy	Rada Gminy	Lipiec 2010
Opracowanie strony lub podstrony www i zamieszczenie jej na stronie internetowej Gminy Baranów	Wójt	Wrzesień 2010
Opracowanie programów operacyjnych ze szczególnym uwzględnieniem projektów i zadań mogących uzyskać wsparcie z funduszy zewn.	Wójt	Na 3 miesiące przed początkiem realizacji działania
Realizacja zadań określonych poszczególnymi projektami zgodnie z harmonogramem zadań	Wójt	Lata 2010-2017

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

6.2 Monitoring Planu Odnowy Miejscowości

ZADANIE	ODPOWIEDZIALNI	TERMIN REALIZACJI
Przedkładanie raportów z przebiegu realizacji projektów i zadań zamieszczonych w harmonogramie zadań.	Gmina	Co sześć miesięcy począwszy od miesiąca lipca 2010
Ocena realizacji	Gmina	Raz na dwa lata
Organizacja debat strategicznych z udziałem osób tworzących wcześniej Plan dla oceny jego aktualności.	Gmina	Zebranie wiejskie każdego roku z udziałem władz Gminy

* Ze względu na zmieniającą się sytuację społeczno – gospodarczą na skutek zdarzeń wcześniej nieprzewidywalnych lub z innych ważnych powodów Plan Odnowy Miejscowości Koziół może zostać skorygowany w każdym z jego rozdziałów, o ile wniosek z uzasadnieniem złoży jeden z mieszkańców miejscowości na ręce Wójta Gminy Baranów. Wniosek taki Wójt poddaje procedurze uchwalania dokonywanego przez Zebraniu Wiejskie i zatwierdzania przez Radę Gminy.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Załącznik nr 1

Opis działania „Odnowa i rozwój wsi” w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013.

Cel działania

Działanie ma wpłynąć na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Umożliwi to rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich.

Zakres pomocy

Pomocy udziela się podmiotom z tytułu inwestycji w zakresie:

1. remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów pełniących funkcje publiczne, społeczno-kulturalne, rekreacyjne i sportowe, w tym obiektów zabytkowych;
2. remontu, przebudowy i wyposażenia obiektów służących promocji obszarów wiejskich, w tym propagowaniu i zachowaniu dziedzictwa kulturowego, tradycji, sztuki lub kultury;
3. kształtowania przestrzeni publicznej;
4. budowy lub remontu, przebudowy publicznej infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych i społeczno-kulturalnych;
5. zakupu obiektów zabytkowych lub charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie oraz ich adaptację na cele publiczne;
6. odnawiania, eksponowania lub konserwacji lokalnych pomników historii, obiektów architektury sakralnej i miejsc pamięci.

Beneficjent

Gmina, instytucja kultury, dla której organizatorem jest jednostka samorządu terytorialnego, kościół lub związek wyznaniowy, organizacja pozarządowa.

Kryteria dostępu

Pomoc może być przyznana, jeżeli:

1. projekt realizowany jest w miejscowościach gmin wiejskich albo miejsko – wiejskich z wyłączeniem miast powyżej 5 000 mieszkańców oraz z uwzględnieniem miast do 5 000 mieszkańców gmin miejskich;
2. projekt jest objęty Planem Odnowy Miejscowości, zgodnych ze strategią rozwoju gminy lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
3. projekt nie ma charakteru komercyjnego;
4. w przypadku gdy projekt realizowany będzie na nieruchomości nienależącej do beneficjenta, beneficjent posiada prawo do dysponowania tą nieruchomością przez okres 7 lat po zakończonej realizacji projektu;
5. beneficjent będący organizacją pozarządową ma status organizacji pożytku publicznego w rozumieniu działa w obszarze zbieżnym z celami działania w szczególności na rzecz aktywizacji ludności, rozwoju oraz zachowania dziedzictwa kulturowego lub przyrodniczego.
6. projekt składany przez instytucję kultury, dla której organizatorem jest jednostka samorządu terytorialnego został zaakceptowany przez tę jednostkę.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

7. projekt realizowany w ramach osi 4 uzyskał akceptację odpowiedniej Lokalnej Grupy Działania.

Forma i wysokość pomocy

Pomoc ma formę zwrotu części kosztów kwalifikowalnych projektu.

Maksymalna wysokość pomocy na realizację projektów w jednej miejscowości wynosi 500 tys. zł. w okresie realizacji Programu.

Poziom pomocy

Poziom pomocy wynosi maksymalnie 75% kosztów kwalifikowalnych projektu.

Beneficjenci – jednostki samorządu terytorialnego i instytucje kultury muszą mieć zapewniony wkład z krajowych środków publicznych w wysokości co najmniej 25 % kosztów kwalifikowalnych projektu, pochodzących ze źródeł innych niż środki PROW.

Beneficjenci - organizacje pozarządowe, kościoły i związki wyznaniowe otrzymują pomoc pochodzące z publicznych środków Unii Europejskiej i krajowych.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Załącznik nr 2

Słownik pojęć związanych z programem „Odnowa wsi...”

BENEFICJENT – instytucja, która uzyskała dofinansowanie swojego projektu;

BUDŻET PROJEKTU – to nic innego jak wycena poszczególnych zadań i zestawienie kosztów tych zadań; budżet projektu obejmuje wszystkie koszty, nawet te, które nie wymagają „płacenia”, ale pokazują wartość „wkładu” (praca osób, które nie pobierają wynagrodzenia, ale poświęcają swój czas, ma oczywiście wartość, którą trzeba wykazać w postaci konkretnej kwoty);

HARMONOGRAM – najczęściej jest kojarzony z prostą tabelką (zwaną „wykresem Gantta”), na której wpisujemy jedno pod drugim zaplanowane zadania, a obok pokazujemy, kiedy dane zadanie się zaczyna i kiedy kończy (np. rozpoczęcie urządzania placu zabaw i zakończenie prac), albo też jak często takie zadanie jest powtarzane (np. ocena postępów w realizacji projektu – co miesiąc);

KIEROWNIK PROJEKTU – to osoba, wskazana w opisie projektu (i we wniosku) jako taka, która jest odpowiedzialna za zrealizowanie projektu; do kierownika projektu należy w szczególności organizowanie pracy zespołu osób zaangażowanych w realizację projektu (przydzielanie zadań odpowiednio do ich umiejętności i możliwości) oraz sprawdzanie, czy i na ile wykonane zadania różnią się od tego, co zostało zaplanowane (tę czynność nazywamy monitoringiem); kierownik dba też o przestrzeganie terminów wykonania zadań i terminowe przygotowanie raportu;

KOSZTY KWALIFIKOWALNE – są to koszty niezbędne dla realizacji projektu, które zostały uwzględnione w budżecie projektu, spełniają wymogi efektywnego zarządzania finansami, są poparte stosownymi dokumentami oraz zgodne z przepisami Unii Europejskiej i krajowymi dotyczącymi kwalifikowalności kosztów;

KRYTERIA WYBORU PROJEKTÓW – zestaw wymogów formalnych i merytorycznych, zawartych w dokumentach programowych, które muszą spełnić projekty, aby uzyskać dofinansowanie ze środków pomocowych;

MONITORING – to systematyczne i ciągłe gromadzenie, analizowanie i wykorzystywanie informacji umożliwiających kontrolę i podejmowanie decyzji; monitoring umożliwia kierownictwu projektu utrzymanie „kursu” projektu na osiągnięcie zakładanych celów, a polega na porównaniu tego, co się robi z tym, co się planowało;

ODNOWA WSI – to wspólne działanie jej mieszkańców, oparte na programie (najczęściej obejmującym kilka lat), zmierzające do poprawy jakości życia, w tym także jakości tego, co na wsi cenne: krajobrazu, wyglądu budynków, urządzeń sportowych, lokalnych atrakcji turystycznych i wielu innych elementów;

PARTNERSTWO – to obok przywództwa podstawowy warunek powodzenia odnowy wsi; jeśli zastanowić się nad tym słowem przez chwilę, łatwo zauważymy, że zależy ono od zaangażowania każdego z nas, wynikającego z wewnętrznej potrzeby, chęci, z samodzielnej decyzji, by przyłączyć się do wspólnego wysiłku dla sprawy, która jest ważna dla każdego z nas (a nie narzucona przez kogoś z zewnątrz); ważne jest przy tym, byśmy przyjęli zasady, dotyczące słuchania siebie nawzajem, poszukiwania porozumienia, swobodnego wyrażania poglądów, używania jasnych argumentów (uzasadniania swojego poglądu), szacunku dla pozostałych osób, zapraszania do

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

wspólnego decydowania tych, których dotyczy dana sprawa (np. zapraszania dzieci i ich rodziców do rozmowy o tym, jak ma wyglądać plac zabaw, na którym będą się bawić); krótko mówiąc: partnerstwo, to współdziałanie, oparte na wspólnej decyzji, wspólnym wysiłku i wspólnej radości z osiągniętego rezultatu

PROGRAM – to ogólne zasady postępowania w ramach jakiejś dziedziny życia, np. możemy przygotować i opisać program ochrony walorów naturalnych, program edukacji ustawicznej, program integracji mieszkańców wsi; w programie zapiszemy, co jest dla nas ważne, jakiego rodzaju inicjatywy będziemy podejmować (popularyzacja segregowania odpadów, urządzenie terenów rekreacyjnych, organizacja imprez dla dzieci); program może obejmować kilka lat i składać się z kilku, a niekiedy z wielu projektów;

PROJEKT – to przedsięwzięcie, które pozwala na rozwiązanie jednego, konkretnego problemu, najczęściej trwające nie dłużej niż kilka (kilkanaście) miesięcy, z określonym konkretnym terminem zakończenia i konkretnym rezultatem (jeździ się wygodnie i bezpiecznie, bo załataliśmy dziurę w moście); projekt powinien być opisany, aby można było na tej podstawie przygotować odpowiedni wniosek o sfinansowanie projektu, a także by można było skutecznie zarządzać wdrożeniem projektu;

RAPORTOWANIE – zaczęliśmy od planowania opartego na partnerstwie, kończymy na opisaniu tego, co wspólnie osiągnęliśmy – to właśnie nazywamy raportem, czyli sprawozdaniem z tego, co było zaplanowane, co zostało zrobione (pomalowaliśmy ściany, zainstalowaliśmy oświetlenie i ogrzewanie, zbudowaliśmy estradę), co z tego wynika (mamy urządzoną świetlicę wiejską), ile to kosztowało (trochę pieniędzy, trochę pracy, a trochę namawiania do tej pracy), jakie widzimy trwałe rezultaty lub możliwość kontynuowania działań (możemy organizować występy, szkolenia i spotkania okolicznościowe);

STRATEGIA – ma kilka znaczeń, ale tu będziemy tego słowa używać przede wszystkim dla nazwania planu, który wskazuje na najważniejsze sprawy (np. musimy wybrać, czy ważniejsze jest dla nas troska o dzieci czy edukacja dorosłych, czysta rzeka czy tanie pozbywanie się nieczystości, a może coś, co wpłynie na lepszą integrację mieszkańców wsi), pokazuje, jak chcemy się tymi sprawami zająć (poprzez namawianie do jakiegoś zachowania, poprzez „zakasanie rękawów” i wspólne odnowienie kapliczki na skrzyżowaniu, poprzez urządzenie miejsca z kilkoma komputerami, zorganizowanie „sklepika” internetowego albo cyklicznej imprezy sportowej), ustala zasady realizacji (co najpierw, co może poczekać, na co pozyskać pieniądze i skąd, kto ma być odpowiedzialny za daną sprawę); strategia potrzebna przy odnowie wsi odnosi się zarówno do skali całej gminy, jak i samej wsi – miejscowości, w które odnowa wsi się zadomowiła;

WNIOSEK – to dokument, który możemy sporządzić na podstawie opisu projektu; we wniosku opisujemy wszystkie te elementy, które są w opisie projektu, ale w wersji skróconej, najczęściej według wzoru określonego przez instytucję, do której taki wniosek składamy;

WNIOSKODAWCA – to określenie instytucji, która składa wniosek o dofinansowanie projektu, deklaruje własny wkład finansowy i formalnie odpowiada za wykonanie zadań, które zostaną określone w umowie z instytucją udzielającą dofinansowania; w przypadku działania *Odnowa wsi* wnioskodawcą jest przede wszystkim samorząd gminy;

„WIEJSKIE CENTRUM” – miejsce, wokół którego organizowane jest życie społeczności wiejskiej bądź przedsięwzięcie o zasadniczym znaczeniu dla kompleksowego przebiegu odnowy wsi.

Plan odnowy miejscowości Koziół na lata 2010-2017

Źródła:

- *Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Baranów na lata 2009-2015*, Baranów 2009;
- B. Kamiński, R. Kamiński, R. Wilczyński, *Na wsi odnowa*, Konin 2004.
- *Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013*, wersja grudzień 2006, www.minrol.gov.pl.